

Ὁ κύριος ὁμως τὸν καθυσήχασε καὶ ἀφοῦ ἔμαθε ποῦ ἐκάθητο, ὑπῆγε νὰ ἴδῃ τὸν ἄνθρωπον, διὰ τὴν ὁποῖον ὁ παῖς εἰργάζετο. Παρὰ τούτου ἐπληροφορήθη ὅτι τὸ παιδίον ἦτο ἐργατικὸν καὶ εὐπειθές, δὲν εἶχεν εἰ μὴ ἓν σφάλμα, ὅτι ἐγέμιζεν ὄλους τοὺς τοίχους μὲ τὴν ζωγραφικὴν του. Τότε ὁ κύριος ἐπρότεινε νὰ λάβῃ τὸν μικρὸν καπνοδοχοκαθαριστὴν καὶ νὰ τὸν σπουδάσῃ, ὅπως τὸν κάμῃ καλὸν ζωγράφον, πράγματι δὲ ἐξέτελεσε τὰς ὑποσχέσεις του καὶ ὁ μικρὸς προστατευόμενός του, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰς ἐν Λονδίῳ σπουδὰς του, ἐπεσεκέσθη τὴν Ρώμην, ἵνα σπουδάσῃ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Ἐπέστρεψε τότε εἰς τὸ Λονδίον, ὅπου ταχέως ἔγεινε περίφημος διὰ τὰ ὠραῖα κτίρια τὰ ὁποῖα ἐσχεδιάζε καὶ τὰ ὁποῖα σώζονται ἀκόμη. Ἐγεινε μέγας καὶ πλούσιος ἀλλ' οὐδέποτε ἐλησμόνησε τὴν πρώτην ταπεινὴν του θέσιν, καὶ πάντοτε ἐστάθη καλὸς φίλος τῶν μικρῶν καπνοδοχοκαθαριστῶν. Τὸ ὄνομα τοῦ διαστήμου τούτου Ἀγγλοῦ ἀρχιτέκτονος εἶναι Ἰσαὰκ Οὐέρν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΠΟΧΗ.

Ἐάν ἠρωτῶντο οἱ μικροὶ ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστριά μου ποῖα εἶναι ἡ σπουδαιότατη ἐποχὴ τῆς ζωῆς, πιθανώτατα θὰ ἀπεκρίνοντο, οἱ μὲν, «Ὅταν τελειώσῃ ὁ νέος τὸ Πανεπιστήμιον,» αἱ δὲ, «Ὅταν ὑπανδρεύεται μία κόρη καὶ ἔχει σπῆτι ἰδικόν της.» ἀλλ' οὔτε ἡ μία ἀπόκρισις οὔτε ἡ ἄλλη εἶναι ἀκριβής.

Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἰουδαίων μαθαίνομεν ὅτι τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας ἐνομιζέτο ἡ σπουδαιότατη ἐποχὴ τῆς ζωῆς. Ὁ παῖς μέχρι τῆς ἡλικίας αὐτῆς ὠνομαζέτο καὶ ἐθεωρεῖτο παιδίον, ἅμα ὁμως ἔκλειε τὸ δωδέκατον ἔτος, ὠνομαζέτο ἀνὴρ καὶ ἤρχιζε νὰ ἐκτελῇ χρέη ἀνδρός. Τότε ἤρχιζε νὰ μαθαίῃ τὴν τέχνην ἢ τὴν ἐπιστήμην του, νὰ μελετᾷ τὰ Ἱερὰ Βιβλία τῆς θρησκείας του καὶ νὰ τιμωρῆται ἐὰν παρέβαινε τινὰ τῶν νόμων τῆς λατρείας. Τότε ἐφόρει τὴν ἀνδρικήν ἐνδυμασίαν καὶ ἐλάμβανε τὴν ἐπωνυμίαν, «Υἱὸς τοῦ Νόμου,» καὶ τότε πρῶτον παρευρίσκετο εἰς τὴν μεγάλην ἑορτὴν ἐν Ἱεροσολύμοις. Κατὰ παραδόσιν τῶν Ἰουδαίων ὁ Μωϋσῆς ἦτο δώδεκα ἐτῶν ὅτε ἠρνήθη νὰ ὀνομαζέται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ, προτιμήσας νὰ ὑποφέρῃ τάλαιπωρίαν μὲ τὸ ἔθνος του παρὰ νὰ δοξάζεται ὡς Αἰγύπτιος. Ἐπίσης πιστεύεται ὅτι ὁ Σαμουὴλ ἦτο δωδεκαετής, ὅταν ἐφανερώθη ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἐφώνασε, καὶ ὅτι ὁ Ἰωσίας ἦτο τῆς αὐτῆς ἡλικίας, ὅταν πρῶτον τῷ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς ἐν ὄνειρατι ὅτι θὰ γείνη καλὸς καὶ σοφὸς βασιλεὺς.

Καὶ εἶναι ἀξιοσημείωτον, ὅτι οἱ ἅγιοι Εὐαγγελισταὶ

δὲν ἀναφέρουν τίποτε περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀπὸ τῆς βρεφικῆς μέχρι τῆς ἀνδρικῆς του ἡλικίας, εἰμὴ τὸ περιστατικὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον συνέβη κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὅτε ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μετὰ τῶν γονέων του, καὶ ἀφῆκε τὴν συζήτησίν του μὲ τοὺς διδασκάλους καὶ ἱερεῖς, ἅμα τὸν ἐκάλεσεν ἡ Μήτηρ του καὶ ὡς φαίνεται ἀναφέρεται ἡ τότε διαγωγή του ὡς προμήνυμα τοῦ μετέπειτα χαρακτῆρός του. Πόσον θεῖον, πόσον ὠραῖον τὸ παράδειγμα τῆς εὐπειθείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦ παιδὸς Ἰησοῦ! Εἶθε νὰ τὸ ἔχητε πάντοτε ἐνώπιόν σας καὶ σεῖς μικροὶ μου φίλοι, καὶ νὰ προσπαθῆτε νὰ τὸ μιμῆσθε καθ' ἑκάστην.

Ἄλλ' ὄχι μόνον οἱ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐγνώριζον τὴν σπουδιότητά τῆς ἐποχῆς μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος καὶ διὰ τοῦτο ἤρχιζον τότε νέα μαθήματα καὶ σωμασκήσεις, νέοι διδασκαλοὶ καὶ νέα παραγγέλματα περὶ τῶν τρόπων καὶ τῶν κινήσεων καὶ τῆς συμπεριφορᾶς ἐν γένει. Καὶ εἶχον δίκαιον, διότι ὅπως μορφωθῆ τότε ὁ νοῦς, ἡ καρδιά καὶ τὸ σῶμα οὕτω θὰ μείνουν εἰς ἄλλο τὸν λοιπὸν βίον.

Περίφημὸς τις ζωγράφος εἶπεν ὅτι εἰκὼν παιδίου κάτω τῶν δώδεκα ἐτῶν δὲν τῷ ὁμοιάζει, ἀφοῦ γείνη ἀνὴρ, εἰκὼν ὁμως παιδίου ἔστω καὶ ὀλίγον μόνον ἄνω τῶν δώδεκα ἐτῶν ἔχει τὸ ὕψος καὶ τοὺς χαρακτῆρας καὶ ἐν γένει αὐτὸν τὸν τύπον, τὸν ὁποῖον θὰ ἔχῃ ἀφοῦ ἀνδρωθῆ καὶ τὸν ὁποῖον οὔτε αἱ ρυτίδες τοῦ γήρατος δὲν θὰ δυνήθουν νὰ κρύψουν ἢ νὰ μεταβάλουν. Οἱ ἰατροὶ ἐπίσης παραδέχονται ὅτι τὸ σῶμα λαμβάνει εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν τὸν ὀριστικὸν του τύπον, καὶ διάσχυσις τις παιδαγωγὸς ἔγραψεν εἰς ἓν σύγγραμμά του, «Ὁ βίος τοῦ ἀνδρὸς ὁμοιάζει πολὺ περισσότερο μὲ τὸν βίον του ὅτε ἦτο παῖς εἰς τὸ σχολεῖον, ἢ μὲ τὸν βίον του, ὅτε ἠκολούθει τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ πανεπιστήμιον.»

Εἰς τὴν Σουηδίαν, μίαν φορὰν, παῖς δωδεκαεθῆς ἔπεσεν ἀπὸ ὑψηλὸν παράθυρον καὶ ἐκτύπησε βρῆρας ὁμως, οὔτε κἀν φωνὴ τοῦ ἐξέφυγε, ἀλλὰ συνέσφιγξε τοὺς ὀδόντας του καὶ ὑπέφερεν ἐν σιγῇ τοὺς φρικτοὺς ἐκείνους πόνους. Ὁ Βασιλεὺς Γουσταῦος Ἀδόλφος ἔτυχε νὰ ἴδῃ τὸ συμβάν καὶ ἐθαύμασε τὴν σπαρτιατικὴν καρτερίαν τοῦ μικροῦ ἥρωος «Αὐτὸς ὁ παῖς,» εἶπε, «θὰ γείνη ἐξακουστὸς ἀνὴρ.» Πραγματικῶς δὲ ἠλήθευσαν οἱ λόγοι του, διότι ὁ παῖς ἐκεῖνος ἔγεινεν ὁ ἀτρόμητος στρατηγὸς Βάουερ.

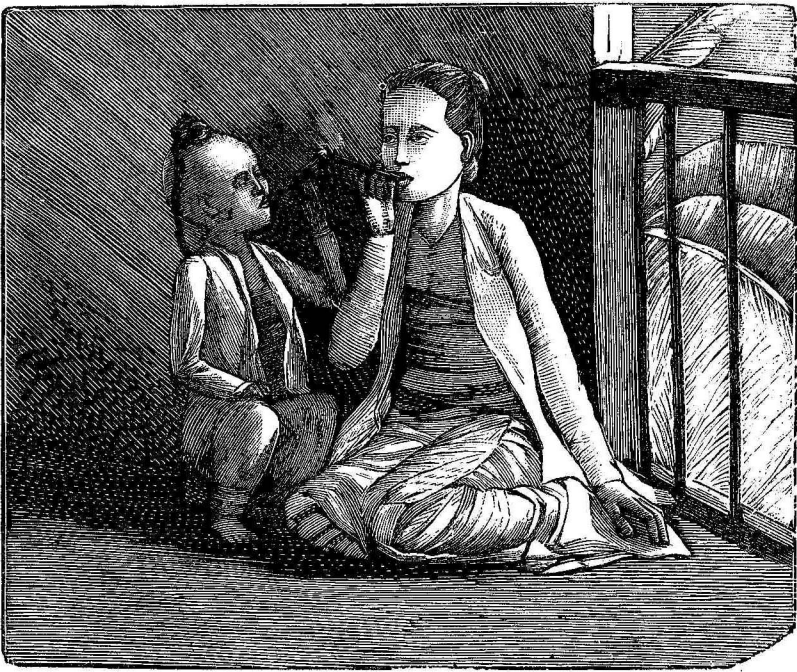
Ἄλλοτε πάλιν, Γερμανόπαις καθήμενος πλησίον τοῦ παραθύρου ἀνεγίνωσκε μὲ ἐνδιαφέρον μυθιστόρημά τι. Αἰφνης διακόπτει τὴν ἀνάγνωσιν. «Τοῦτο δὲν πάει!» ἀνεφώνησεν. «Αὐτὸ τὸ μυθιστόρημα μοῦ

ἐπῆρε τὸν νοῦν μου! μὲ κάμνει ἄνω κάτω! Δὲν ἔμπορῶ νὰ μελετήσω ἐξ αἰτίας του. Ἔξω λοιπόν! καὶ μὲ τοῦτο πετᾷ τὸ βιβλίον ἐξω εἰς τὸν ποταμόν. Ὁ παῖς οὗτος ἦτον ὁ Φίχτε, ὁ μέγας ἐκεῖνος φιλόσοφος τῆς Γερμανίας.

Αὐτὰ εἶναι ὀλίγα μόνον παραδείγματα, ὅπως ἐνοήσητε ὅτι ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου μορφώνεται ἔνωρις, πρὶν ἀκόμη ἀφήσῃ τις τὰ παιδικὰ του ἐνδύματα καὶ παιγνίδια. Πόσον σπουδαία λοιπὸν ἡ ἐποχὴ αὕτη τῆς ζωῆς!

Οἱ σιδηρουργοὶ ἐκκενοῦν τὸν ρευστὸν σιδηρὸν εἰς μῆτρας ἀπὸ ὑγρᾶν ἄμμων, ὅπου μένει ἐωσότου κρυώσῃ καὶ λάβῃ τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ. Αἱ πρῶται ὅμως στιγμαὶ, ἀφοῦ ἐγγίσῃ τὴν ἄμμων ὁ σιδη-

ρος εἶναι αἱ σπυρδαίόταται, διότι τότε εὐθὺς λαμβάνει τὸ σχῆμα τῆς μῆτρας. Τὸ ἐπιλοιπὸν τοῦ καιροῦ χρησιμεύει ὡς σκληρὸν τὸν σιδηρὸν, ὅχι ὅμως ὅπως ἀλλάξῃ τὸ σχῆμά του. Ἀκριβῶς αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἡ ζωὴ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶναι ἡ μήτρα εἰς τὴν ὁποῖαν μορφώνεται ἡ ψυχὴ καὶ λαμβάνει τὸ σχῆ-

Γερμανὶς μήτηρ διδάσκουσα τὸ τέκνον τῆς νὰ καπνίζῃ.

μα, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τὰ δὲ πρῶτα ἔτη ἀφοῦ πλέον ἀρχίσῃ τὸ παιδίον νὰ σκέπτηται, νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἀποφασίζῃ μόνον του περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ νὰ ἐκλέγῃ μεταξὺ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἰδίας εὐχαριστήσεως, — τὰ πρῶτα ταῦτα ἔτη περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ κάμνουν τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα ὅποῖος ἢ ὁποῖα εἶναι.

Φίλτατοι ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστριαι, δὲν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα νὰ μορφώσητε χαρακτῆρα ἐντιμον, ἐνάρετον καὶ θεοσεβῆ, καὶ μὴ ἐλπίζητε ὅτι μόνον καὶ ἀδοξήθητοι θὰ δυνηθῆτε νὰ τὸ ἐπιτύχητε. Ταπεινῶς λοιπὸν ζητεῖτε καθ' ἐκάστην τὴν βοήθειαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ προσπαθῆτε νὰ μιμηθῆτε τὸ ἅγιον Αὐτοῦ παραδειγμα, ἀποστρεφόμενοι τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀδι-

κίαν καὶ σκοποῦντες πάντοτε τὸ ἀληθὲς καὶ ἐντιμον καὶ ὀψηλόν.

Πρῶμα Μαθήματα.

Πόσον παράδοξον θὰ σᾶς ἐφαίνετο, μικροῖ μου ἀναγνώσται ἐὰν εἴρισκετε ποτὲ τὴν μητέρα σας ἐνησχολημένην ὅπως ἡ Βιρμανίς, ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκόνι! Πῶς! Μία μητέρα νὰ διδάσκῃ τὸ παιδίον τῆς, τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν τὸ πολὺ, πολὺ, νὰ καπνίζῃ! Καὶ ὅμως ἡ εἰκὼν αὕτη δὲν εἶναι τῆς φαντασίας· ὁ κύριος, ὅστις τὴν ἔκαμε, τὴν ἔκαμεν ἐκ φύσεως, καθὼς καὶ πολλὰς ἄλλας, αἱ ὁποῖαι παριστοῦν Βιρμανίδας, νέας καὶ ὑπανδρευμένας μὲ τὸ τσιγάρον εἰς τὸ στόμα, μητέρες εἰς τὸ θέατρον μὲ τὰ μικρὰ των παρὰ τοὺς πόδας

των, καὶ διαφόρους ἄλλας σκη- νὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῆς Βιρμανίας, τὴν ὁποῖαν σᾶς περιέγραψα εἰς τὸ προπαρελθὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῶν Παίδων. Αὐτὰ, ὅμως καὶ χειρότερα ἀκόμη συμβαίνουν ἐκεῖ ὅπου αἱ μητέρες δὲν γνωρίζουν τὸ εὐδαγγέλιον, διότι ὄχι μόνον τὰ παιδιά των δὲν ἤξεύρου νὰ ἀναθρέψουν ὅπως πρέπει, ἀλλ' οὔτε

τὸν ἑαυτὸν των νὰ διορθώσουν.

Τὸ μητρικὸν παραδειγμα ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὰ τέκνα, πρὸς καλὸν ἢ κακὸν ἔτι καὶ πέρα τῆς παρούσης ζωῆς· τούτου ἕνεκα ὅταν αἱ μητέρες ἦναι εὐσεβεῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μορφώνουν εὐσεβῆ καὶ ὑπήκοα τέκνα, ἐνῶ ὅταν ἦναι κακαὶ, ἀποστέλλουν εἰς τὴν κοινωνίαν ἄνδρας καὶ γυναῖκας κακοὺς. Προσέξτε λοιπὸν μητέρες πῶς ὁμιλεῖτε καὶ πῶς φέρεσθε, διότι τὸ παραδειγμαῦ σας θὰ μιμηθῶσι τὰ τέκνα σας, εἴτε πρὸς καλὸν εἴτε πρὸς κακόν.